

TELEGRAFUL ROMAN.

№ 25. ANUL IX.

Ciobî 22. Iunie. 1861.

Телеграфът есе одатъ не септемвль: Жоа. — Прензмерационе се фаче дн Сивий ла еспедитара фоеи; не афаръ ла Ч. Р. поще, къ мані гата, при скрисори франкате, адресате кьтре еспедитаръ. Прендл прензмерацие пентрз Сивий есте не ан 4. фл. 20 кр. в. а. еар не о жметате де ан 2. фл. 10 кр. Пентрз челедлде пьрди але Трансилваніе

ми пентрз провинциеле дн Монархизъ не знан 5; фл. 25 кр. еар о жметате де ан 2. фл. 62 1/2 кр. Пентрз прич. ми дері стръне не ан 9 ф. 45 кр. не 1/2 ан 4 фл. 72 кр. в. а. In seratele се пьтескь пентрз днжале оръ къ 7. кр. шьрел къ литере мичі, пентрз а доза оръ къ 5 1/2 кр. ми пентрз а треја рендире къ 3 1/2 кр. в. а.

Телеграм

дат дн Виена 1 Іюл. к. п. ла 4 оре 45 min. d. a. ми соситъ дн Сивий ла 8. оре сеара.

Маіестатеа Са а примитъ астьзі преа градиос депьтація ротъпъ дн Ардеалъ. Б.

TRANSLVANIA.

Бисеріка ортодоксъ рьсьрїтеанъ дн Бьковина.

Контїнъареа II.

Пе паџина 29.-35. дорескь фрації пострїи въковїненї а авеа знъ Мїтрополїтъ ми дої Епископї тїтъларї пентрз ачееа, „кьчи заче дн интересъ лор вїсерїческ а авеа знъ Епископъ тїтъларї пентрз Консїсторїѣ дн локълъ Архимандрїтълї, еаръ алтълъ ка „Коажьтѣторїѣ днтръ челе понтїфї але пентрз Дїець, ми пре амьндой прекъмъ пентрз Сїнодъл провїнциалъ, аша ми пентрз чель депералъ, ми аїчеа „пентрз свьдїперееа кьмпенеї дрепте днтръ Іерархїа „сжрьъ ми ротъпъ. Дн Прїнципалеле дьпърене се „афль де ачешгї Епископї знъ пьтъръ днсемнатъ, „ми вїецьескь овїчнвїтъ дн Мьпьстїрї, дндестьладї „фїнд къ пьднжъ. Де че съ пї авешъ пої, фїндъне „доаъ аша де печесарї, ми авьнд пої ми мїжлоаче „спре свьдїперееа лоръ. Кїар аша де пьднжъ не лїпъ „сескь позъ тїтълї канонїчї: Сїретїл ера дн векїме „о Епископїе, Рьдъвълъ де асемене, дн Сьчава се „поате ашеза днсьшї знъ Архїепїскопъ. Капоанъ „пеле опрескь а хїротонї Епископї пьшаї пентрз „Сате, ка съ пь фїъ преа ординарїѣ пьтеле Епископъ. „Сїнод. Сард. Кан. 6. — Сов. Лаодїк. к. 57. алт- „мїнтрелеа днкъвїндеазъ капоанеле пентрз фїекаръ „реа Четате Епископъ, ми ачееа кь о консеквїндъ „аша де стръпъ, днкътъ дндатъ че се рїдїкъ знъ „сатъ ла треапта полїтїкь а знеї четъдї, капъта „четатеа ачееа Епископъ, (Кан. 17. ал Сїн. еквм. 4 „ми Валсамонъ дн Картеа I. алї Беверецїѣ Том. I. „паџ. 153. — Кан. 6. ал Сов. сардїк.)“

Мотивеле челе дїптъїѣ, каре ле адькь фрації пострїи въковїненї спре спрїжїнїреа дорїндеї лоръ пентрз де а авеа дої Епископї тїтъларї лжгъ Епископъ лоръ Епархїалъ, кареле съ фїъ Мїтрополїтъ опорарїѣ, сжнтъ астфелїѣ, днкътъ дьпъ ачеле аръ тревзї съ фїъ лжгъ фїекаре Епископъ епархїалъ, де ми ачела п'ар фї ми Мїтрополїтъ опорарїѣ, дої Епископї тїтъларї. Шї фїндъкъ пь vedemъ дн ортодоксїа постръ нїчї астфелїѣ де Капоане, нїчї пракса ачееа, пентрз ачееа есте льтърїтъ, кь формареа а дої Епископї тїтъларї днтр'о Епископїе есте зп че пь пьшаї ефетеръ дн организмълъ іерархїѣ ал Бїсерїчеї ортодоксе рьсьрїтене, чї ми инкомпатївїлъ кь кїетареа архїереаскь, кьчї Епископълї ка зрѣтѣорїялї Аносталоръ се днкредїндеазъ есклїсївъ прип Грамата мїтрополїтанъ пьсторїреа знеї Епископїї, ми елѣ ачасьт пьсторїре дн нїчї зп рашъ ал кїетърїї сале пь о поате дефера алтї кїїва, пентрз кь спре ачееа пь аре днпътернїчїре канонїкъ. Прип зрѣтаре Мїтрополїтълъ опорарїѣ дн Бьковїна пь поате авеа ла Сїнодълъ Епархїеї сале Епископї тїтъларї, чї репрезентавдї дн клерълъ мь-

пьстїрескь, ми мїренескь ми дн Крештїнї. Ачееа се днцелеле ми деспре Сфатълъ (Консїсторїялъ) епархїалъ, знде Архїереълъ сїнгьрѣ, саж кь днпрезвълъ лькренеа Преодїнеї свьжршеште лькьрїле Епископїеї сале дн днцелескълъ Свїтелоръ Капоане, ми авьнтїтъ ал челї 34. Апостолескь.

— Апої фрацїлоръ! пої гьндїмъ, кь де ачееа съ дорїмъ кь тоцї а не вькьра де старееа нормале а Бїсерїчеї поастре днтредї дн Австрїа, кьчї ачееа о терїтъ свїценїа еї, ми о претїнде дрептатеа крештїнеаскь, ми о фьгьдъеште прїнципїлъ де статъ ал Маїестатеї Сале, пентрзкъ кьмъ вомъ ажьнде ла старееа нормале кь тревїле поастре вїсерїчештї, пьшаї декътъ де сїне ва зрѣта свьдїперееа кьмпенеї дрепте днтрє Іерархїа сжрьъ шїротъпъ; ми аша пої кредетъ, кь ла знъ Сїнодъ, че сар дїнеа де тоцї Архїереїї пострїи дьпъ ажьндереа ла стьреа нормале кь тревїле вїсерїчештї, факторълъ челъ маї сїгьрѣ спре свьдїперееа кьмпенеї чей дрепте днтрє Іерархїї сьрвештї ми ротъпештї ар фї днсамї старееа чеа нормале а Бїсерїчеї, дар пь дої Епископї тїтъларї. Есемпълъ дн Прїнципалеле дьпърене, ла каре ве провокадї фьрїїле воастре, кь адекъ аколо се афль де ачешгї Епископї знъ пьтъръ днсемнатъ, ми вїецьескь овїчнвїтъ дн Мьпьстїрї, дндестьладї фїндъ къ пьднжъ, пь дъ тьрїе овїектълї востръ, кьчї Епископїї ачееа тїтъларї дн Прїнципалеле дьпърене пь сжнтъ Епископї фькьдї не ваза канонїкъ, прип зрѣтаре нїчї имїтація воастръ дьпъ ачеште есемпле антїканонїче пь поате фї алта, декътъ антїканонїкъ, ми аша нїмїкь пь поате фї маї преїдїдїосъ ла о организаре а тревїморъ вїсерїчештї, декът амї лза де ваъ есемпле антїканонїче. Мьлте амъ потеа адьче днпїнте деспре ачешгї Епископї тїтъларї дн Прїнципалеле дьпърене, днсь не фїндъ ачеле овїектълъ постръ, пьшаї атжта атїпешъ ачї, кь ачешгї Епископї тїтъларї сжнтъ фькьдї днтръ Архимандрїдї ми Ігьменї Мьпьстїрїлоръ пь пьшжтене, чї днкїпате, каре се афль дн иррегларїтатеа чеа маї шаре дн прївїнда їспїдїкїеї архїереїї, кьчї де шї ачеле ар тревзї съ фїе свьордїпате дн тоате Епископїлоръ епархїалї, дн а кьроръ Епархїї се афль еле, тотъшї се адмїнїстрееазъ де кьтръ ачееа персоанъ моралъ, ла кареа сжнтъ днкїпате, с. е. Мьпьстїрїле днкїпате Патрїаршїеї дн Константинополеа сжнтъ дн фаптъ свьордїпате ачештеї Патрїаршїї кь есклїсїа а орї че ипълїнде канонїче дн партеа Епископълї локълї, чееа че есте аворпїтатеа чеа маї шаре кь прївїре ла капоанеле посїтїве. Апої ла ачееа, кь Епископї тїтъларї дн Провїнциеле дьпърене се мьлцьтескь кь пьднжъ, зїчешъ, кь ачасьт днпрежьраре пь дъ нїчї о тьре дорїндеї фрацїлоръ въковїненї, ми кь льмеа ротъпъ днкъ ва штї, че старе материалє аз ачешгї Епископї тїтъларї, кь каре потъ, саж пь потъ съ фїъ мьлцьтїдї. —

— Пасацїлълъ ал доїлеа дн свьсїтата дорїндъ а фрацїлоръ въковїненї нї се паре а фї фоарте дндрезнецъ, кьчї фьрїїле сале зїкъ: „кь пь ле лїпъсескь лоръ тїтълї канонїчї пентрз Епископї лоръ тїтъларї, кьчї Сїретїлъ дн векїме ера о Епископїе, „де асемене Рьдъвълъ, ми ла Сьчава с'ар пьтеа „ашеза днсьшї знъ Архїепїскопъ, пентрзкъ Капоан-

„пеле опрескь а хїротонї Епископї пьшаї пентрз Сате, „ка съ пь фїъ преаординарїѣ пьтеле „Епископъ“ (Кан. 6. ал Сов. дн Сардїкїа)“.

— Ної прекътъ штїмъ, Сїретїлъ, Рьдъвълъ ми Сьчава афаръ де Мьпьстїре, астьзі дееа потъ алкьтї кьте о парохїе, ка Парохїї лоръ съ поатъ трї мїжлочїк, прип зрѣтаре дьпъ пьтърълъ де астьзі алъ крештїнїлоръ де Леџеа поастръ де аколо еле п'аш маї шаре импозїацїе, декътъ че аз дн деовште сателе маї мьрїшоаре. Апої Канонълъ чїтатъ де фрацїї въковїненї нїчї кь се поте лза дьпъ лїтеръ, кьчї зїче Валсамонъ дн тжкълъ акьмъ помепїтълї Kononъ Tomъ I. паџ. 490.: Statuerunt Patres, ne constituentur Episcopi in vico, sive in pago, vel in exiguo oppidiculo, in quo unus Sacerdos sufficit, sed in illis urbibus constituentur Episcopi, quae hominibus abundant, et quae iam olim habent Episcopos“; еаръ паџ. 491. днвацъ Валсамонъ аша: Causam promotionis Antistitis esse regionis populi frequentiam, non autem antiquum privilegium... non oportere Episcopum eligi in urbe, quae a magna populi frequentia ad nihil reducta est ex gentium incursione, vel aliqua alia rerum perturbatione, sed in iis, quae populo abundant, etiamsi Antistites antea non habuerunt. De ачї льтърїтъ се аратъ, кь кьвїптеле фрацїлоръ въковїненї пь сжнтъ лзате дн Канонѣ, ми кь дн Сїретїѣ астьзі пь поате фї Епископъ, де ми оарекьндъ аз пьтътъ аколо съ фїъ фостъ Епископъ, кьчї Сїретїлъ аз фостъ де де мьлтъ свьордїнатъ Епископїеї дн Рьдъвълъ, еар астьзі се дїне де Епархїа Бьковїнеї, де кьндъ Епархїа Рьдъвълї ла а. 1774. аз днчетатъ кь пьтеле, ми аз днвїатъ кь тїтълъ ка Епархїа Бьковїнеї. Ашїждереа пь поте фї астьзі Архїепїскопъ ла Сьчава, кьчї зїче Валсамонъ: Causam promotionis Antistitis non esse antiquum privilegium.

Пьднжъ, саж нїмїкь пь доведескь фрацїї въковїненї, кьндъ паџ. 30. днкъ маї зїкъ: „кь Канонъ пеле днкъвїндеазъ пентрз фїе кареа Четате Епископъ, ми ачееа кь о консеквїндъ аша де стръпъ, „днкътъ дндатъ че се рїдїкъ знъ Сатъ ла треапта „полїтїкь а знеї четъдї, капъта четатеа ачееа Епископъ, (Кан. 17. ал Сов. ек. IV. ми Валсамонъ „ла ачеламї Том. I. паџ. 133. — Кан. 6. дн Сард.)“.

Пентрз днтрїреа асертълї постръ дншьртъшїмъ ачї Канонълъ ал 17. ал Сов. Ек. IV. пре каре се провокъ фьрїїле лоръ, ми каре аша свьпъ дьпъ Пїдалїонъ: „Парохїеле челе дьрѣнецїї де прип фїеште „каре Епархїе, саж челе де прип Сате, съ рьшжпъ „пестрѣмътате ла Епископїї, чей че ле дїнъ пре эле, „ми маї алесъ дакъ фьръ сїлъ дн тїмїѣ де 30. „де ані не еле дїндъле леаъ ікономїсїтъ. Еаръ „деакъ дн кьрѣереа челоръ 30. де ані саж фькьтъ „зрєо гьлчавъ, саж с'ар фаче пентрз ачештеа, съ „фїъ іертатъ челоръ че зїкъ: кь саж пьдрептѣїтъ, „а порнї жьдскатъ днтръ ачештеа ла Сїнодълъ Епархїеї. Еаръ де с'ар пьдрептѣї чїнева де Мїтрополїтълъ сьѣ, ла Ексархълъ окжртвїреї, саж ла Скапълъ Константинополї сь се жьдече, прекъмъ саж

„zică mai înainte. Earz deak vro четате саѣ дп-
„поитѣ де дпшъртеаска Стѣпнуре, саѣ еаршѣ
„сар дпшоѣ, съ врмезе шѣ рѣндѣала висеричештѣ-
„лорѣ Парохіѣ Формелорѣ политиче шѣ пѣвлече“. —

Дар пѣ маѣ пѣдѣлѣ фавориторѣ есте пентрѣ до-
рѣнда фрацилорѣ вѣковѣнѣ шѣ тѣлѣлѣ лѣ Валсамонѣ
деспре ачестѣ Канонѣ, дп каре фрѣдѣле сале кѣтѣ
спрѣжоанѣ пентрѣ дорѣнда лорѣ, кѣчѣ Нѣдаліонѣлѣ,
кареле есте вѣлка авторитате дп Висерика поастрѣ,
пентрѣкѣ есте апробатѣ де кѣтрѣ Патриаршіа Кон-
стантінополитанѣ, шѣ декларатѣ де Кѣрта ортодок-
сіеѣ рѣсѣритене, — дптрѣ о сѣвѣдѣснѣаре сѣв І-леа
акѣтѣ зѣсѣлѣ канонѣ, шѣ тѣлѣлѣ лѣ Валсамонѣ читатѣ
де фраціѣ вѣковѣнѣ аша не дѣвацѣ пац. 131.
„Аѣ іертатѣ Синодѣлѣ Дпшъртѣлѣ, ка сѣ рѣн-
„дѣаскѣ пентрѣ Парохіѣ ла сѣнгѣре четѣдѣле челе де
„дѣпсѣлѣ зѣдѣте, шѣ пѣ де обште ла тоате. прекѣнѣ
„сокоште Балсамонѣ; пентрѣ кѣ дѣпѣ канонѣлѣ 12.
„ал ачестѣашѣ Синодѣ, Мѣтрополѣле челе че прѣн
„скрѣсорѣле дпшъртештѣ сѣлѣ чѣнетѣ, пѣмаѣ чѣн-
„стеа о добѣндѣскѣ шѣ еле шѣ Епископѣлѣ лор. Еарѣ
„дрѣнтѣдѣле шѣ пропомѣле нескѣмѣате се пѣзескѣ
„Мѣтрополѣе чѣе чѣ аѣ фост маѣнаѣте, шѣ каре дѣпѣ
„адѣврѣ есте Мѣтрополѣе“.

Апоѣ фрацилорѣ! сѣ пѣ дѣсѣшѣтѣ вѣнѣ констрѣк-
ціѣ дпн тѣлѣлѣ лѣ Валсамонѣ маѣ маре тѣрѣе, де-
кѣтѣ дѣсѣшѣ Канонѣлѣ, кѣчѣ есте шѣтѣтѣ, кѣ Бал-
самонѣ аѣ трѣтѣ шѣ аѣ скрѣсѣ дп веакѣлѣ ал 12-леа,
кѣндѣ дпшъртѣлѣ византѣнѣ модѣфика прѣн Новеле
арѣнтрарѣе Канонаеле Сѣнцилорѣ Пѣрѣнци, шѣ дпшѣ
арога преа тѣлѣтѣ дп трѣвиле висеричештѣ, чеа че
нѣчѣ декѣтѣ пѣ се поате дерѣва дпн патѣра Дрѣнтѣлѣ
дпшъртѣскѣ сѣгѣса сагѣа фѣрѣ вѣтѣмареа Дрѣнтѣ-
лѣ висеричештѣ *in sacra!* Дп сѣжршѣтѣ дпшъртѣскѣ
фраціѣ вѣковѣнѣ прѣреа лор шѣ кѣ канонѣлѣ ал 6-леа
ал Соборѣлѣ дпн Сардініа, вѣнде се рѣндѣеште: „ка
„сѣ пѣ фѣ іертатѣ а се пѣне Епископѣ дп врѣ вѣнѣ
„сѣтѣ, сѣлѣ дп четате нѣкѣ, ла каре шѣ вѣнѣ сѣнгѣрѣ
„Пресѣвѣтерѣ ажѣнде, ка Епископѣ Епархіеѣ (*) дп
„ачеле четѣдѣ сѣнтѣ даторѣ а ашеза Епископѣ, дп
„каре шѣ маѣнаѣте сѣлѣ аѣлатѣ, кѣ аѣ фостѣ фѣкѣтѣ
„Епископѣ. Еарѣ де сар аѣла врѣ о четате, кѣ аша
„сѣлѣ дпшѣлѣтѣ дптрѣ тѣлѣтѣ пѣшѣрѣ де попорѣ, дп-
„кѣтѣ сѣ се сокотѣаскѣ еа вреаднѣкѣ де о Епископѣ,
„сѣшѣ іее“. Дп тѣлѣлѣ ачестѣ Канонѣ дпн Нѣдалі-
онѣлѣ аѣлѣтѣ врѣтѣоареле: „кѣ пѣ есте нечесарѣ
„а се фаче Епископѣ дп Сѣтѣ, сѣлѣ дп четате нѣкѣ,
„спре а кѣрѣа дѣховнѣческѣ кѣвернѣсіре есте дѣстѣлѣ
„шѣ вѣнѣ сѣнгѣрѣ Прѣотѣ, ка сѣ пѣ се дѣфѣите ковѣжр-
„шѣтоареа Дрѣнтѣторѣ епископѣаскѣ, чѣ пѣмаѣ дп че-
„тѣдѣле ачеле сѣ се пѣнѣ Епископѣ, каре дпн дпче-
„лѣтѣ аѣ авѣтѣ Епископѣ, еарѣ де ва фѣ вѣрѣна атѣ-
„та дпшѣпѣлатѣ, дпкѣтѣ сѣ фѣе вреднѣкѣ де а се
„фаче Епископѣ поаѣ, сѣ се фѣкѣ, шѣ сѣ
„се іее Епископѣ ал сѣлѣ“. Пѣ база ачестор
тѣмѣврѣ канонѣче шѣ кѣ прѣвѣре ла Історѣ аѣршѣтѣ,
кѣ есте лѣкрѣ грѣшѣтѣ, деакѣ вѣнѣ гѣндѣ, кѣ Стѣ-
пнуреа политѣкѣ а Дпшъртѣлорѣ византѣнѣ аѣ рѣдѣ-
кат вѣрѣнѣ Сѣтѣ маре сѣлѣ Орѣшѣлѣ ла рангѣ де Че-
тате, фѣрѣ сѣ фѣе авѣтѣ прѣвѣре ла імпѣнѣлаціа Жѣ-
рѣлѣ ачелѣ Сѣтѣ сѣлѣ Орѣшѣлѣ, пре кареле врѣа ал
дпшѣлѣла ла рангѣ де Четате, кареа апоѣ се фѣчеа
шѣ локѣлѣ рѣшѣдѣнѣеѣ вѣнѣ Прѣфектѣ. Токѣмаѣ не дп-
вацѣ Історѣа, шѣ патѣра лѣкрѣлѣ, кѣ Стѣпнуреа
Дпшъртѣлорѣ византѣнѣ се хотѣреа а дпшѣлѣла вѣнѣ
Сѣтѣ сѣлѣ Орѣшѣлѣ ла рангѣ де Четате, ва сѣ зѣкѣ, ла
рангѣ де рѣшѣдѣнѣа вѣнѣ Прѣфектѣ кѣ Амѣлоіаціѣ не-
чесарѣ дпн прѣвѣнѣа дпшѣлѣрѣнѣ пѣшѣрѣлѣ попорѣлѣ
дпсѣ пѣ пѣмаѣ ал вѣнѣ Сѣтѣ, сѣлѣ Орѣшѣлѣ, чѣ ал дп-
трѣгѣлѣ дпнѣтѣ ал вѣнѣ Прѣфектѣрѣ дптрѣнѣ, шѣ вѣ-
жѣндѣ, кѣ о Прѣфектѣрѣ пѣ ажѣнде пентрѣ атѣта
попорѣ пѣшѣросѣ, аѣ фѣкѣтѣ дпн о Четате, ва сѣ
зѣкѣ, дпн о Прѣфектѣрѣ, доаѣ прѣфектѣрѣ, асѣгнѣнд

локѣлѣ рѣшѣдѣнѣеѣ пентрѣ Прѣфектѣра чеа поаѣ дп-
трѣнѣ Сѣтѣ сѣлѣ Орѣшѣлѣ, каре і сѣлѣ вѣзѣтѣ маѣ дпдѣ-
шѣнѣатѣкѣ, дпшѣлѣлѣла ла рангѣ де Четате. Ача-
ста лѣжѣндѣ дпнаѣнте аѣршѣтѣ маѣ департе, кѣ
шѣтѣтѣ есте дп деобште, кѣмѣкѣ Іерархіа висеричеа-
скѣ дп прѣвѣнѣа гѣнѣделор але сѣнгѣратѣчелор іспѣ-
дікѣшнѣ висеричештѣ се акомѣда тотѣдѣшѣ дѣпѣ дп-
шѣрѣреа политѣкѣ а Цѣрѣлор, шѣ фѣндѣкѣ шѣ пѣшѣ-
рѣлѣ крѣштѣнілор се дпшѣлѣла кѣ дпшѣлѣрѣеа сѣдѣці-
лор дпшъртѣнѣ пентрѣ ачѣеа ера прѣфѣрескѣ лѣкрѣ, кѣ
Стѣпнуреа политѣкѣ рѣдѣкѣнд вѣрѣнѣ Сѣтѣ сѣлѣ Орѣшѣлѣ
ла рангѣ де Четате, ва сѣ зѣкѣ, ла рангѣ де Пре-
фектѣрѣ кѣ іспѣдікѣшнѣ асѣпра Сѣтелор дпн прѣжѣрѣ,
шѣ Іерархіа висеричештѣ аѣ дпшѣлѣнѣатѣ дп ачѣеа Четате
Епископѣ поаѣ кѣ крѣштѣнѣ дпн ачѣеа Четате шѣ дпн
Жѣрѣлѣ еѣ. Де вѣнде се вѣде дпшѣдѣратѣ, кѣ пре-
кѣтѣ Стѣпнуреа политѣкѣ наѣ рѣдѣкатѣ нѣчѣ вѣнѣ Сѣтѣ
сѣлѣ Орѣшѣлѣ ла рангѣ де Четате ескѣлѣсѣвѣментѣ пѣмаѣ
кѣ прѣвѣре ла дпшѣлѣрѣеа попорѣлѣ дпн вѣнѣкѣлѣ локѣ,
чѣ кѣ прѣвѣре ла пѣшѣросѣтатеа попорѣлѣ дпн дптрѣ-
гѣлѣ дпнѣтѣ: аша шѣ Іерархіа наѣ рѣдѣкатѣ дп поаѣ
Четате Епископѣ пѣмаѣ дпн прѣвѣре ла ачѣеа Четате
поаѣ, чѣ кѣ прѣвѣре ла пѣшѣрѣлѣ чѣлѣ маре ал Крѣштѣ-
нілорѣ дпн дптрѣгѣлѣ еѣ дпнѣтѣ. Тоате ачѣстеа се
дпшѣрескѣ шѣ прѣн кѣвѣнтѣле лѣ Валсамонѣ, ка-
реле дп тѣлѣкѣ Канонѣлѣ 6. ал Соб. дпн Сардініа
аша не зѣче; *Causam promotionis Antistitis
esse regionis populi frequentiam.*

(Ва врѣма).

Сѣвѣнѣ 20 Іанѣе. Жоѣа трѣкѣтѣ са десѣкѣ Знѣ-
версѣтатеа сѣсеаскѣ ачѣеа дп Сѣвѣнѣ прѣн D. Комѣс.
Шѣдѣнѣа а фостѣ пѣвлѣкѣ кѣ вѣшѣле десѣкѣе, асѣдѣ-
торѣлѣ а констѣт дпн доѣ амѣлоіаціѣ маѣстрѣтѣлѣ, дпн
Дпа Салѣнѣ шѣ дпн о. D. Колѣнѣсѣ. Дптрѣ депѣ-
таціѣ сѣнтѣ 3 ромѣнѣ. D. Жѣнде рѣдѣскѣ Дошѣта пентрѣ
Орѣшѣтѣа, D. Адѣвокат Оніцѣшѣ D. Грѣгорѣшѣ Пѣн
пентрѣ Сѣвѣш. Дпн Нокрѣх аѣ алѣсѣ ромѣнѣ шѣ D.
Болога шѣ ле D. Дѣпка, тарѣ сѣсѣ шѣ доѣ сѣсѣ. D.
Комѣс сѣ фѣе апоѣ алѣсѣ шѣ D. Болога шѣ не вѣнѣ сѣсѣ.
Дп Меркѣреа се фѣкѣрѣ еарѣшѣ пѣдрѣнтѣцірѣ, ро-
тѣнѣлорѣ деспре каре вѣнѣ ворѣ кѣ алѣа окасѣне.

Дѣ шѣнекѣ ла С. Мѣтѣргѣе са дпнѣтѣ шѣмарѣеа
Дѣхѣлѣ Сѣвѣтѣ шѣ лѣнѣ са десѣкѣ Скоала де Фете.
Пѣрѣнциѣ се провоакѣ дарѣ а се фолѣсѣ де ачѣстѣ
прѣлѣрѣ шѣ а да фетеле сале ла скоала, кѣчѣ пѣмаѣ
аша вор потеа дпгрѣжѣ де хрѣпа лорѣ сѣлѣтеаскѣ
націоналѣ шѣ висеричеаскѣ, еарѣ пѣ кѣнѣ пѣамѣ кам
овѣнѣлѣтѣ, стрѣнѣ. Се маѣ адаѣгѣ шѣ ачѣеа, кѣ чѣе
сѣрѣчѣ сѣнтѣ сѣкѣціѣ де дѣдѣктѣрѣ.

Асѣарѣ пѣла 9 оре вѣзѣрѣшѣ дп партеа Апѣ-
сѣлѣлѣ вѣнѣ Комѣтѣ фѣарте фѣрѣмосѣ.

Конгрѣсѣлѣ Націоналѣ.

ал Словачѣлорѣ! кѣ прѣвѣнѣа ла Кон-
грѣсѣлѣ дорѣтѣ де ромѣнѣ.
Дпгѣстѣмеа жѣрналѣлѣ пострѣ шѣ агрѣшѣдѣреа
матѣрѣалѣлѣ тѣеторѣ дп вѣаца поастрѣ націоналѣ,
пѣ не іартѣ сѣ дѣтѣ ачѣстѣ актѣ дпсѣнѣнатѣ ачѣеа
атѣнѣціѣне, каре ар фѣ мерѣтѣто, кѣ тоате ачѣсте
кѣцѣтѣмѣ кѣ е дѣстѣлѣ пентрѣ четѣторѣи пострѣи, карѣи
пѣ чѣтѣскѣ алѣе жѣрналѣ, сѣ шѣтѣ, кѣ словачѣи аѣ дп-
нѣтѣ дп 6 шѣ 7 Іанѣе к. п. вѣнѣ конгрѣсѣ націоналѣ дп
Тѣроу — Сѣнт. Марѣон, вѣнде ера о дпшѣлѣлѣ маре
де ошѣнѣ дѣпѣ прѣжѣр, шѣ ла каре лѣарѣ парте тѣте
потѣвѣлѣтѣдѣле словаче кам ла 1600 індѣвѣзѣ, шѣ фѣ-
індѣ кѣ пѣ са аѣлатѣ нѣчѣ вѣнѣ салѣон пентрѣ дплокѣреа
атѣжѣте сѣнѣе де ошѣнѣ, сѣлѣ дпнѣтѣ десѣватѣрѣле сѣвт
черѣлѣ лѣверѣ ла висерика еванѣлѣкѣ. Де прѣсѣдѣнтѣ
ал конгрѣсѣлѣ са алѣсѣ маѣ кѣ знѣанѣмѣтате редѣкто-
рѣлѣ жѣрналѣлѣ словѣческѣ дпн Бѣда Франціці.
Дѣсѣватѣрѣле чѣле маѣ дпфокѣте аѣ дѣкѣрѣсѣ асѣпра
вѣнѣ проіектѣ лѣкрѣат де аблѣгатѣ дпн Гѣмѣгѣр Дакѣнер.
Ачѣстѣ проіектѣ дѣпѣ о десѣватѣре де маѣ тѣлѣте оре,
кѣте одѣтѣ шѣ фѣртѣноасѣ, сѣлѣ прѣмѣтѣ дп модѣлѣ
врѣтѣторѣи.

1. Сѣ се десѣнѣнѣеѣе тоате лѣдѣле адѣсѣе дѣла
1809-1849 дп прѣвѣнѣа націѣнѣеѣ маѣіаре, ка сѣ-
верѣне, шѣ а лѣмѣеѣ маѣіаре ка лѣмѣеѣ де царѣ. 2.
Словачѣи чѣе дпн Унгарѣа де сѣсѣ фѣрѣмѣзѣлѣ вѣнѣ прѣнѣрѣ
Дѣстрѣктѣ словѣческѣ фѣрѣ сѣ алтерѣзѣлѣ вѣнѣмеа Унгарѣ-
рѣіе іп прѣвѣнѣа политѣкѣ. 3. Словачѣи аѣ дрѣнтѣ ла
врѣокѣтева цѣмѣпаціѣ, ла о фѣкѣлѣтѣ іспѣдікѣ шѣ ла
вѣнѣ прѣнѣрѣ фѣрѣ апелѣторѣи шѣ спре фѣндѣареа вѣнѣ
матѣде о спрѣжѣнѣре дпн фѣндѣлѣ цѣрѣи. 4. Словачѣи
се дѣкарѣ солѣдарѣментѣе вѣнѣціѣ кѣ тоате
не маѣіареле попорѣ арѣе Унгарѣіе асѣпра
тѣтѣсѣрѣрѣ тѣранѣелорѣ шѣ апѣсѣрѣи дрѣнтѣрѣлорѣ салѣ
націѣнѣеле оре дпн че парте ар вѣнѣ. — Пѣ врѣмѣ вѣнѣ
не тапѣт дптрѣварѣеа, дп че фѣрѣмѣ сѣ се фѣкѣлѣ кон-
кѣсѣлѣ ачѣста, кѣтрѣ чѣне, шѣ прѣн чѣне сѣ се а-
шѣтѣрѣнѣ. Дп прѣвѣнѣа дпн тѣлѣ са дпкѣіатѣ форма
вѣнѣ мемѣорѣндѣ. Дп прѣвѣнѣа адѣсѣа са прѣмѣтѣлѣ знѣ-
нѣмѣ сѣ се ашѣтѣрѣнѣ дѣетеѣ вѣнѣгрѣшѣтѣ; ерѣ дп прѣ-
вѣнѣа а трѣіа са хотѣрѣтѣтѣ о комѣсіѣнѣе дпн маѣ тѣлѣдѣ
вѣрѣваціѣ. Дп фѣне пропѣне M. Хѣрѣван, ка дп дп-
дѣлесѣлѣ епѣнѣчѣатеѣ солѣдарѣтѣціѣ дптрѣе націѣнѣеле
вѣмаѣіаре але Унгарѣіе сѣ се трѣмѣтѣ о копѣ дпн
прѣтоколѣ шѣ дпн мемѣорѣндѣ шѣ фрацілорѣ рѣсѣнѣ, ро-
тѣнѣлѣ, сѣрѣшѣ шѣ кроаціѣ, каре са прѣмѣтѣ кѣ марѣ
апѣлѣвѣе шѣ кѣ слава. Апоѣ тѣлѣдѣтѣшѣте четатеѣ С.
Марѣон, сѣспрѣмѣзѣлѣ Комѣте Рѣваѣ, Сѣнт Іванѣ, шѣ
аблѣгатѣлѣ Ісѣт пентрѣ атѣнѣціѣнеа шѣ актѣва партѣ-
чѣпаре, че аѣ лѣват ла консѣлѣтарѣеа ачѣстѣеѣ націѣналі
адѣнѣрѣ, кѣчѣ зѣоа ачѣеаста есте зѣоа дпдѣплѣнѣрѣеѣ
націѣнѣеѣ лорѣ, фѣндѣкѣ дѣла кѣдѣреа марѣлѣ імпѣ-
рѣе есте чеа дпн тѣлѣ консѣлѣтарѣе деспре трѣвиле на-
ціѣнале але Словачѣлорѣ, ла каре а лѣватѣ парте шѣ
повѣлімеа лорѣ. Слава а рѣсѣнатѣ де тоате пѣрѣдѣле.

Ворѣндѣ жѣрналѣлѣ „Прѣса“ деспре ачѣеаста
адѣнѣаре а словачѣлорѣ дп N. 154 адѣсѣе врѣтѣоареле
пѣсаѣре пентрѣ поѣ інтерѣсанте: Кѣтѣ есте кѣнос-
кѣтѣ деспре модѣлѣ комѣшѣнерѣе ал ачѣстѣеѣ адѣнѣрѣ,
еа се деосѣвѣеште есѣнциѣлѣментѣе де конгрѣсѣлѣ Сѣр-
вѣлорѣ дпн Карлѣвѣц шѣ де конгрѣсѣлѣ націѣналі,
каре кѣцѣтѣ ал цѣнеа ромѣнѣи дпн терѣторѣіѣлѣ Унѣг-
рескѣ дпн вѣрѣнѣ локѣ трансѣлѣванѣ, провавѣліментѣе
ка шѣ дпн 1848, дпн Блажѣ. Конгрѣсѣлѣ сѣрѣсѣскѣ
а фостѣ офѣціѣлѣ рекѣспѣкѣтѣ де стѣпнуре, а фостѣ
трѣмѣісѣ де аблѣгаціѣ алѣшѣ аї націѣнѣеѣ, дпн фрѣнѣтеа
лѣ ста Патрѣархѣлѣ канѣл прѣнѣіпѣал де пѣлѣ акѣтѣа
ал Сѣмѣнѣіеѣ; легалѣтатеа фѣрѣмѣлѣ а ачѣстѣеѣ конгрѣсѣ
пѣ са пѣтѣтѣ дѣнега дарѣ пѣлѣ акѣтѣа нѣчѣ де чѣе маѣ
кѣшѣлѣціѣ конѣрѣарѣ аї лѣ. Ун асѣмѣнеа легалѣ кар-
актерѣ ал вѣнѣеѣ адѣверѣате рѣпрѣсѣнтѣанѣе націѣнале
чѣрѣкѣ ромѣнѣи а да конгрѣсѣлѣлѣ, чѣлѣ врѣе сѣлѣ цѣнѣ
еї; чѣрѣ дарѣ о спецѣіалѣ авѣторѣісарѣе дѣла стѣпнуре шѣ
де ачѣеа се пѣнѣ еї сѣвтѣ егѣда Епископѣлѣ лорѣ дпн
Сѣвѣнѣ, каре де шѣ пѣ де іѣре, тотѣшѣ де фѣкто,
токѣмаѣ аша ка Патрѣархѣлѣ ла Сѣрѣвѣ се прѣвѣеште ка
канѣлѣ націѣнѣеѣ.

— Ноѣ кѣцѣтѣшѣ кѣ пѣлѣ ла вѣнѣле пѣнѣкте а
кѣпрѣнѣсѣ „Прѣса“ преа вѣне інѣкѣціѣнеа поастрѣ,
атѣта пѣмаѣ авѣтѣ де а рѣфлѣкта, кѣ атѣнѣдоѣ архѣ-
пѣсторѣи пострѣи сѣнтѣ рекѣспѣкѣціѣ дпн дпшѣрѣцѣрѣ-
рѣле де фѣацѣ де канѣ аї націѣнѣеѣ поастрѣ, шѣ кѣ
цѣнѣреа вѣнѣ конгрѣсѣ націѣналі, дпн каре сѣ фѣе рѣ-
прѣсѣнтѣаціѣ тоѣі ромѣнѣи дпн Мѣнархѣа Авѣстрѣакѣ,
сѣлѣ вѣрѣмѣ чѣе де сѣвтѣ короана С. Сѣфанѣ, са фѣ-
кѣтѣ о кѣстѣе де вѣаца пентрѣ тоѣі ромѣнѣи. Мѣртѣ-
рѣе не сѣнтѣ атѣжѣтеа скрѣсорѣ шѣ провѣокѣрѣ дпн тоате
пѣрѣдѣле. Вѣзѣндѣ канѣи пострѣи висеричештѣ шѣ тотѣ
одѣтѣ аї націѣнѣеѣ ачѣста дорѣнѣцѣлѣ унѣверсѣлѣ, дѣпѣ
о коінѣдѣлѣере шѣ консѣлѣтарѣе кѣ чѣе маѣ де апрѣне
вѣрѣваціѣ інтѣлѣнѣенѣ аї націѣнѣеѣ поастрѣ, аѣ дпшѣ-
тѣрѣнѣчѣтѣ не 3 дпн еї сѣлѣ тѣргѣ ла дпшѣлѣлѣ трѣнѣ
шѣ сѣлѣ чѣрѣ рѣалѣсарѣеа ачѣстѣеѣ дорѣ націѣналі. —
Деакѣ сѣлѣ консѣлѣтѣ ачѣстѣеѣ депѣтаціѣ аї пострѣи кѣ
D. Мѣціѣнѣ шѣ кѣ D. Бавѣш есѣ дпн Тѣмѣшоарѣ,
прѣкѣтѣ амѣнтѣескѣ жѣрналѣле, аѣлѣтѣлѣ лѣкрѣлѣ преа
фѣрескѣ, кѣчѣ еї потѣ ворѣи пѣмаѣ дпн пѣшѣле ромѣ-
нілорѣ дпн Арѣеал, дѣла карѣи сѣнтѣ дпшѣтѣрѣнѣчѣціѣ,
іарѣ пѣ шѣ дпн ачѣелорѣ дпн Бѣнат шѣ Унгарѣа.

(*) Трѣкѣе шѣтѣтѣ, кѣ дпн дпшѣрѣнѣлѣ Канонаелор сѣлѣ Епископѣ
Епархіеѣ сѣнѣ де а се дпшѣлѣрѣеа Епископѣи вѣнѣ Мѣтрополѣе.

D. Baron C. Kemény scrie din „P. N.“
 despre deputația aceeași vîntoasă: „Noi avem
 știri despre o deputație română, care din Ardeal
 merge către Viena la Ministerul de stat. Noi
 nu vom avea nici o indiscreție, decât pe lîndim
 despre exactitate a acestei știri. Căci opoziții
 Domnii, carei iată parte la această deputație, căpet
 ori asemenea cu noi (ba nu) că vîntoasă Ardealului este
 o faptă săvîrșită, ori că ei sînt de opinia
 contrarie, din cauza din țară vor ști ei că Dieta
 tocmai acum consimtă kestivnea naționalităților
 și va hotărî; din cauza căci nu va fi potată
 trece atîcîndea lor, că Kanclerul Ardealului
 este B. F. Kemény și pe Smerling; mai departe
 nu va fi potată scria din vederea deputației, că
 tot acele cuvinte, care art. 10. 1791 garan-
 tează libertatea și independența propriei administrații
 a Ungariei, sînt lîndim și din Art. 6 arde-
 lenesc. Fiecare din amîi artîculi îndreptă lîndim
 pe deputație la o cale, care nu dăce din vîntoasă
 ministerului de stat.“ — E drept că și D. Depu-
 tații și aceia, carei lea dat mandatul, au căpet
 și căpet artîculi cită de D. Baron Kemény,
 fiind lîndim că din diploma din 20 Octombrie zice
 Majestatea Sa, că se se face schimbări adîncă tîe-
 toare din constituția de mai înainte, și lîndim
 dîndine esperința, că naționalitatea mai înainte lîndim
 îndreptăte nu numai, că nu iată privința la diploma
 lîndim că, ca se vîntoasă și pe cei carei
 căpet acum nu au fost îndreptăte lîndim mod
 ștan și lîndim că; și parcă și au căpet de
 devies, ca se delatere pe această tot dîndim
 dela vîntoasă participare de îndreptăte; este con-
 sekvența cea mai firească, că români pe lîndim
 tîndim se vîntoasă lîndim, de unde lea emanat
 îndreptăte, și fiind că această a emanat dela
 Majestatea Sa lîndim, firește că lea ia dîce
 la Viena; lîndim lîndim va cere tîndim a se lîndim
 de deputația și că D. Minister de stat și
 că D. Kanclerul transilvan, ea nu va lîndim a face
 cele tîndim și acolo. Din fine vîntoasă a a-
 firma, că români prin deputația această nu căpet
 tîndim separatistice, și numai sînta îndreptăte, a-
 ceea îndreptăte dîndim care se vîntoasă mașinării,
 și căpet de care nu poate prospera libertatea, dîndim
 are se fire adevărat pe toată noaptea.

De la Sekash 16. Iunie 1861.
 Din vîntoasă din 2/1, Iunie a. k. pe aduce
 Herm. Zeit. lîndim corresponsința din Merckrea vîntoasă
 artîcul despre aledere de acolo, care ca dîndim
 pe toată tîndimerea a doi vîntoasă la restăvînda
 vîntoasă sească; unde lîndim zice, căpet
 căpet protestul, carele l'au dat români contra ale-
 derei, ar fi numai lîndim vîntoasă lîndim, ca-
 rele pe fiind de acolo lîndim parte la această aledere.
 D-le redactor, Protestul acela s'a căpet
 din partea tîndim românilor, ce era faptă lîndim
 adîndim că o vîntoasă și nu numai din partea ace-
 lui lîndim despre care știi D-ta așa ră
 lîndim. Corresponsințele D-tale vîntoasă ar avea
 numai o căpet de simț de opore, căpet căpet
 s'ar fi produsă cu o căpet de minciună grosolană.
 Bîndim a te lîndim mai de aproape des-
 pre Zuständigfeit-ul acela lîndim și apoi
 lîndim vîntoasă cine e corresponsințele D-tale.
 Mai departe, care ar fi avută lîndim și strîns
 din această adîndim, pe vîntoasă presidentul la des-
 pre adîndim deklară că numai această vor căpet
 parte la adîndim, carei sînt lîndim lîndim
 acela căpet, așa căpet dreptă l'au căpet pe
 acela lîndim, carele pe fiind zuständig-ș, ca
 se protesteze și pe toată ce i s'au primite protestul,
 decât nu s'au lîndim căpet che era zuständig-ș?

Aș crede D-ta, că români și vor mai lîndim
 crede și astăzi căca lor vîntoasă strîns, carei
 nici căpet căpet dîndim lor d. e. căpet aș căpet
 cei din cauza Merckrei. Neapă pea căpet vîntoasă
 vîntoasă căpet asemenea corresponsințe, fire acele de
 ori unde, nu pe aș dîndim, pe toată căpet lîndim
 căpet pe aș căpet pe aș căpet căpet zioar-
 lui D-tale.

Orăștie 30/5 Mai 1861.
(Înceiere.)

Îndreptăte arată că dekoniată căpet lîndim
 tîndim numai dîndim din mai căpet esemplare, și
 s'au lîndim prin Komitete sîntim, ca se căpet
 vească totdeodată și de program.

Caș desinat vro 3—4 vîntoasă (căpet lîndim
 căpet fiind vîntoasă se fire altele din lîndim) carei se
 dîndim vîntoasă, lîndim numai dîndim ce se va fi aș-
 zată Komitete din kortelă, și carei totdeodată se
 fire corresponsinți ai unei deputații vîntoasă româ-
 nescă din cauza această.

Apoi caș statorit vîntoasă, că nime din români
 se ia parte la pompa primirei Komitetei, pe toată
 care știi se pe toată provocă vîntoasă pe se vîntoasă
 și pe Jzui de prin Cate, lîndim numai căpet pe pri-
 vadi, iar nu căpet antistii komitelor române,
 căca această lîndim de căpet lîndim căpet români
 numai vîntoasă, numai pot sta se firma alora.

Din lîndim așta apoi și a cam eslikat
 vîntoasă: că de ce Komitete, (care din zioa căpet
 aș stată tot lîndim corresponsințe telegrafic pe lîndim
 tîndim căpet de aici) aș căpet din Orăștie nu
 mai la 3 oare noaptea din 6-lea iar nu din 5-lea
 Aprilie a. k. pe zi dîndim căpet se așeta.

Din 7-lea Aprilie lîndim nu s'a căpet aș-
 Komitete de lîndim, și aș căpet timpul de vîntoasă și
 kontraviesite.

România sta pe toată pe toată Kas-
 rile căpet lîndim.

Cele lîndim de aici lîndim se aș de-
 scrie din N. 20. al Gazetei Trans. a. k. se vîntoasă.
 Restăvînda Derogatoriilor din Orăștie, la care
 numai atîta am de a observa că: români numai din
 a 5-lea Aprilie a. k. aș din zioa căpet se aș-
 ta căpet Komitete din Orăștie aș tîndim 3. inși
 la Oratorul Orăștie spre provocare la o căpet
 tare komitete, și căpet din cauza Orăștiei
 nu din șta această provocări, dar căpet vîntoasă
 zile mai lîndim de această, s'au adîndim, s'au
 căpet, și s'au desinat vîntoasă din lîndim &&
 dîndim căpet s'au zice mai căpet lîndim rapoartă.

Daș românia de aici ar fi căpet căpet
 căpet, și numai dîndim ce aș provocat pe știi la
 căpet, zice numai apoi se fire lîndim a se
 adîndim și căpet, apoi zice era căpet mai vai
 de lîndim, căpet atîndim era pe aș tîndim de a
 despre toate a te lîndim și a te pe toată pe toată
 toate kasrile.

Am scrie din propria esperință căpet zice
 la lîndim, la descreșea lîndim de mai lîndim
 colo, n'au căpet de căpet, căpet lîndim 8-lea Aprilie
 a. k. am căpet kontraviesite — de și din kontra-
 plăcerei mele — a absentă din Orăștie lîndim Komitete
 și căpet, din care avia dîndim 20-lea Aprilie
 m'au căpet căpet căpet, de am lîndim par-
 te la reorganizarea komitetei Albei căpet. îndim
 e lîndim știi. G. P.

Pesta 14/2 Iunie n. 1861. (Înceiere.)

Misicium asemenea spriginesce propunerea lui
 Pop'a numai din argumintele pana aci aduse, și
 chiar și pentru această căpet, se n'au te-
 renu, căci vedem dîndim căpet și început lucrările,
 éca kongresul slavilor din Turótu, éca și cele
 25000 fl. tramisa romanilor din Ardeal, nu cu-

gete nime ca dora pentru dragulu romanilor s'au
 resolyatu acelu ajutoriu de care de multu are lipsa
 besereca romana d'in Ardealu chiaru in momentele
 acestea, guvernulu are scopulu seu de a mai reinvie
 reactiunea, si cugeta ca dora pr'in astfelu de midioce
 iaru mai succede anc'odata. — drept'aceea se ne
 ferimu de orice felu de espresiune, ce s'aru potea in-
 trebuinti'a pr'in inemici in contr'a noastra etc. etc.

Vorbira apoi o suma de slovaci, ruteni, ma-
 giari, si de totu felulu de limba in contra romanilor,
 Domnulu Vladu anca érase vorbesca, inse vedindu,
 ca cas'a nu mai are pacientia, si ca a le mai vorbi
 n'aru fi alta decatu „surdo fabulam narrare“ renuncia
 de cuventu. Buteanu pe scurtu partini pe Popo-
 viciu, si in fine venindu lucrulu la votisare, romanii
 remasera in minoritate, si asia perdura a 3-a lupta
 eroica.

Marti in 11 Dlu Mihali propune ca in § 32
 unde se dice „Erdélynek haladék nélküli
 meghivás át“ etc. (chiamarea fara amanare a Ar-
 dealului:) se se puna „Erdélynek haladék nél-
 küli az 1848 törvény alapjani meghivása“
 (chiam. Ard. pe temeiulu legiloru d'in 48) si
 intr'ast'a pricepe Dlui că ablegatii Ardeliului se nu fia
 alesi numai pr'in aceia carei au censulu de 8 fl. dare
 dirépta, ci pe basă democratica d'in Ungari'a, adeca
 censu de 1/4 sesiune de pamentu etc. nainte de a pro-
 pune acestea inse respunse pe scurtu lui Kazinczy
 si lui Vertanu, can in chipulu urmatoriu: „Cumca
 nu reprezentantii soiriloru (faj) si a nationalitatiloru,
 ci a poporulu se consulteza aci, si eu recunosc
 facandu această, inse totdeodata ve si rogu că pentru
 ca noi ca romani nascuti am partinitu eri mai cu cal-
 dura drepturile natiunei noastre decatu altii, se nu
 fiti cu prepusuri in privint'a noastra ca spre innain-
 tarea binelui patriei toema asia suntem noi de in-
 sufletiti, că si ori care altulu d'intra Dvoastra, si ve
 mai rogu Dloru se fimu cu incredere catra olalta, de
 această avemu mare lipsa, ca cu papirulu acest'a
 celu tramitemu in susu anca nu e mantuita libertatea
 patriei, si toem'a pentr'aceea rogu si pe unu repre-
 sentante alu Comitatulu Biharii (Vertanu) că se nu pa-
 siasca in numele alegatoriloru Dlui cei de unu sange
 cu noi, in contra noastra cu nesce protestari, si su-
 spicionari, ca ce e mai usoru decatu pe protestu a
 reprotesta, si anca decumva se cere a si documenta,
 inse cu Dloru nu lu urmediu pe Dlui pe această cale,
 ca numai amaratiune aru casimna etc. etc.

Vertanu nu se indetuli cu cele ce disese
 mercuri, ci érase le renoi, si anca se paré ca si afla
 o bucuria a infera pe intielegint'a romana, care am-
 bla in matasa si in vestiminte de postavu, care nu lu-
 cra in interesulu poporulu ci in interesulu seu perso-
 nalu, numindui de duci (vezér) fara óste, de carei
 neci candu n'are se se teama omulu, cu unu cuventu
 a suspiciunatu si atacatu patriotismulu intielegintiei
 romane cu o obraznicia ne mai audita. Si toate
 acestea ayemu de ale multiemi numai unei parti a
 preotimei noastre d'in cerculu Ceichei, care s'a la-
 satu a se face instrumentulu unui „ingratus cuculus“
 care in numele loru se încerca a infige cutitulu in a-
 nim'a mamei loru. Mare responsabilitate cade pe su-
 fletele Dvoastra Domniloru vedeti cumu v'ati facutu
 cu voia seu fara voia vendictorii acelei natiuni,
 acelu poporu bunu si blandu care v'a nascutu, v'a
 crescutu si cu sudori de sange ve casciga aceea d'in
 ce trairi astadi, a carui prescure albe le mancati pana
 candu elu se chinuesce cu malaiesiulu golu.

Representantele Dvoastra totu că alesulu ro-
 maniloru, in numele loru batjocoresce pe romani, ma-
 fiind caspre nenorocirea noastra are si nume care se-
 mana a fi romanescu (precumu toti de vit'a lui) in
 gazelele straine, precumu in cele germane d'in Vien'a
 si pr'in ele in toata lumea trece de romanu, si ast'a

o compromitere nespusa in fati'a Europei, ca vine asia ca si cumu romanii siaru bate jocu unulu de altulu. Vedeti ce ati facutu DDLoru! amu sperare inse ca ast'a va fi cea d'in urma, ca casulu acest'a da destula invetietura romanului, ca de aci 'ncolo se nu 'si mai deie votulu nimeni subsore decatu romanului, ba anca si pe romanu se va sili alu cunosce bine mai nainte de ce siaru pune sörtea in manile lui.

Tisza Kálmán respinge propunerea Dlui Mihali, si dice ca n'aru fi bine ca diet'a de acumu se octoizeze vr'o lege pentru Ardealu fara ardeleni, ca la ast'a éra si aru putea dice ardeleni „de nobis sine nobis“ dar neci nu se poate face acést'a, caci in Ungari'a s'a luat de basa fundurile urbariale, spre întemeierea dreptului de alegatori, si in Ardealu n'a esistatu Urbariu neci candu, asiadara chiaia d'in Ungari'a nu se poate folosi si in Ardealu, venindu la votisare cadu prop. Dlui Mihali, a 4 cadere.

Acum'a se scóla Dlu Babesiu si cu o abnegare de sine si cu unu curagiu demnu de tota recunoscinti'a, motivandu amendementulu subscrisu colectivu de cei 9 romani mai d'in susu ca in §§ 32 si 33 unde e vörb'a de uniunea Transilvaniei, se se puna: „Erdély tekintetében óhajtjuk hogy az 1848 7 t. cz. 4 § által elrendelt értekezés folytattassék, és az értekezés eredménye magyarországi hongyülés elé terjesztessék.“ (In privinti'a Ardealului dorimu, ca consultarile ordinate pr'in § 4 art. 7 1848 se se continueze, si rezultatulu se se subscerna dietei Ungariei) ca unu interprete sinceru alu romaniloru a deverati combate legile uniunei d'in 1848 pentru ca suntu aduse in contra majoritatei fara influinti'a ei. Dice intr'alte Nime n'aru dori uniunea mai tare decatu noi romanii, anca nunumai a Ardealului, ci si a Bucovinei ca aceea e lucru cunoscutu, cumca Austri'a sub acestu titulu a capetatu Bucovin'a — si acést'a mai cu séma pentru consolidarea nationala, inse aci e intrebarea ca: óre avemu, óre potemu avea dreptu a o pretinde aceea? iérta ratiunea sanetósa ca se pretendemu asiaprecumu se proiectéza? (adeca macaru si cu forti'a) sica óre fatia cu popoarele Ardealului, drépta e pretensiunea acést'a a nóstra.

Toata lumea scie, ca natiunea romana s'a adunatu in 15 Maiu 1848 la Blasiu, si a protestatu cu solenitate in contra uniunei, decumva s'aru intemplá aceea intr'o dieta, in care romanii n'aru fi reprezentati cá natiune. Protestulu acest'a s'a reprezentatu dietei Ardelene pr'in o deputatiune, diet'a Ardealului inse in care romanii adeca $\frac{2}{3}$ parti a locuitoriloru, n'au fostu delocu reprezentati ne bagandu in seama protestulu romaniloru a decretatu uniunea si a si esecutatu'o, dar' numai intr'o parte si acést'a cu forti'a ca natiunea romana a contra statu cu consecinti'a, pana candu Ardealulu nu s'a despartitu éra si in fapta. D'in asta cauza romanii pretindu cumca uniunea e nelegala, cumca diet'a Ardealului n'a avutu dreptu in acelu momentu candu a recunoscutu egalitatea de drepturi pentru totu poporulu, fara in curgerea, cu ignorarea acestui poporu a decide peste viéti'a politica a tieriei, jertfindu autonomi'a ei si contopinduo intr'alta tieria etc. etc. Inse se fia, uniunea macaru de o suta de ori legala, cá se dica cumca e drépta nu se poate aflá omu, deórace e constatatu cumca s'a facutu fara ascultarea si convoierea, má chiaru in contra protestarei romaniloru adeca a loru $\frac{2}{3}$ parti a locuitoriloru Ardealului si in contr'a dreptului loru nationalu si politicu. etc. etc. romanii d'in Ardealu voescu se fia recunoscuti nainte de aceea ce suntu, de natiune politica, si numai ca atari voescu a se aliá cu natiunea magiara cá frati. Erá pan'atunci decumva voimu se fimu drepti,

trebuie se marturisimu, cumca romanii d'in Ardealu, mai alesn déca vedu, cumu ne suntu respectate aici in Ungari'a cele mai sante interese intielegu cele nationale, decumva voru observá cumu santemu reprezentati in cercurile cele mai innalte politice, cumu suntemu ignorati sistematicesce la cancelaria, la tabul'a septemviralu, la tabul'a regésca, precumu in Comitatele Temesiu, Torontalu, Aradu, Biharea si a. decumva le voru veni la cunoscinti'a vorbirile ce sa tienutu aici in dilele trecute etc. etc. dicu eu nu credu ca voru avea pré mare voia, cá se primésca uniunea reconditionata, si cu atatu mai putinu fortiata. Eu drept'aceea nu pociu considerá caus'a uniunei altcumu decatu ceea a Croatiei, decatu cá pe unu contractu bilateralu intre Ardealu si Ungari'a, si de óra ce acestu contractu nu e recunoscutu pr'in cea mai mare natiune a Ardealului, e lucru pré firescu, cumca natiunea magiara sengura ca unu contrahentu nu poate fi jude si nu poate aduce judecata in caus'a sa propria, ci trebuie sesi incredintiedie pertractarea causei acesteia guvernului legalu, ce pr'in amendementulu nostru sperezu a se putea efeptua.

Vorbele Dlui Babesiu plesnira cá unu fulgeru pr'in inimile acelora carii nu suntu invetiati a audi adevverulu, ci numai complimente, si invective in contra unui alu treile, la inceputu 'lu ascultau toti cu cea mai mare atentiune, caci audira inse ca ataca legalitatea uniunei, delocu incepura a murmurá, pana ce pr'in presiedinte fura admoneati si facuti atenti la ponderositatea cestiunei. Vedéi clatinandu d'in capete, si schinteindu d'in ochi de necazu pe cei mai multi, ear' cei ce cunosc ponderositatea acestor adevveruri, neincetatu facéu insemnari.

Pop'a spriginesce amendementulu, motivandu éra si cu congressulu romaniloru d'in 15 Maiu 1848 incheindu cu aceea, ca elu neci candu n'aru dori amicitia fortiata.

Vladu, dupa ce aprobéza ce le dise de Babesiu, intr'o vorbire neteda, cu seriositatea si ponderositatea celu caracteriséza, cu o finéti'a parlamentara infrange incriminarile necioplite alui Vertanu; dice intr'alte: Eu concedu, cumca reprezentantele Vertanu a esprimatu adi si deunadi simtiemintele romaniloru d'in cerculu seu, si recunosc, ca pentru aceea nimene nare dreptu alu trage la respunsu decatu alegatorii sei, dar' fiindca D. Vertanu precum in rendulu trecutu, asia si adi pledandu cumca poporulu romanu e cu sentieminte bune catra natiunea si caus'a magiara, si cumca numai in pepturile astupate cu matasa séu cu panura locuesce neindestulirea inspirata de egoismu, si cumca sub pretestulu nationalitatii, in contra natiunei magiare si a libertatii comune agitéza pentru infiantarea Daco-Romaniei, si se nesuescu a atitiá poporulu; me simtiu indetoratu prepunerea acést'a fara temeiu, incatu se nesuesce pr'in ast'a a inegri intieleginti'a romana a o respinge. D. Vertanu recunoasce cumca poporulu romanu e scapatatu in cultura si voesce cá in asta privintia se fia ajutoratu. Acést'a si noi o dorimu si o voimu. D. V. voesce se inbunatiasca starea pretilor romanu, carii suntu siliti a prinde córnelu plugului. In ast'a si noi 'lu vomu sprigini cu tóte poterile etc. Inse Dloru! nunumai d'in trupu sta omulu ci si d'in sufletu, si pentru aceea si popórele nunumai cu mancaru trupesci se nutrescu ci si cu sufletesci, d'intra care celu de frunte e nationalitatea, alu carui factoru mai potinte e intielegintia, care nunumai chiamare, dar' si datorintia are limb'a acelu poporu pe carelu representéza a o cultivá, nationalitatea a io desvoltá, si pe calea perfectiunei alu conduce catra scopu si pentr'aceea intieleginti'a ambele macaru in matasa si postavu nu suspiciare ci re-

cunoscintia merita. etc. etc. pentru acést'a a persecutá intieleginti'a romana, nunumai nu'e cuviintiosu, má d'in contra e fara scopu si foarte stricatiósu.

Dar si dealtmintrea DDLor! suspiciarea e o arma cu doua taisiuri, care o poate folosi unulu in contra altuia, asia s. e. Gr. Windischgrätz candu intrá in 48 cu o armata insemnata in Ungari'a d'in proclamatatiunea sa catra poporu, dice ca intieleginti'a magiara care erá in fruntea trebilor e unu gu noiu de pe strade, si ca e o fractiune teroristica fara neci o influentia in tieria, erá poporulu e bunu, si nu asculta de ea, etc. etc. inse veduramu ca s'a insielatu uritu, ca poporulu a urmatu intielegintiei, a urmatu pasiloru aceleia, sisi apera nationalitatea si patri'a cu bravura. — Noi si toata intieleginti'a romana suntemu convinsi si dorimu d'in inima infratre sincera cu natiunea magiara, si cunoascemu, ca dela résolvarea acestei intrebati va aterná fericirea séu nefericirea nóstra a tuturor; inse scopulu acest'a nulu potemu ajunge pe calea pe care a plecatu Dlu Vertanu, caci decumva intieleginti'a romana numai asia usiora far' neci o dováda se vá inculpa si suspicióna, si cas'a de si nu nemidilocitu, dar midilocitu o aprobéze acést'a, atunci nu poteti calcula spre conclucarea ci la deslegarea grelei probleme, si ori cumu, dar' la ori si care poporu numai pr'in intielegintia i poti strebate. Ve rogu dara Dloru, se nu ne suspiciónamu unii pe altii, ca suspiciónarea e unu ce, care numai blastemu inse binecuventare neci candu nu póte aduce asupra noastra, (hehes!) Dupa acést'a, fara ca se fi refutatu sufletu de omu argumentele romaniloru urmá votisarea asupra amendementului romaniloru, si remasera in minoritate, ergo a 5-a lupta perduta. In §. 41 postira romanii se se primésca unu punctu d'in proiectulu lui Tisza despre egal'a indreptatire a nationalitatiloru si religiuniloru, si despre scergerea regaliloru etc. afara de aceea D. Pop'a postesce cá se se mai adauga acolo si aceea ca „születés polgári jogoh gyákorlatára külömb séges nem tehes“ (in esercitarea drepturilor civile nascerea nu'face neci o deosebire). Dlu Pop'a dara aduse principiulu celu mai liberalu pe tapetu, elu cá nobilu nunumai cu diploma dar' si cu sufletulu, propuse cá nobilimea se n'aiba neci o preferintia in esercitarea drepturilor civile, si in motivarea acestei propuneri firesce ca a trebuitu se arete cumca atunci nu aru fi neci o trebuintia de cas'a magnatiloru, neci de comiti supremi denumiti, ci alesi etc. etc. si ce cugetati magiari acei ce le place a a dice, ca numele magiaru e identicu cu liberalu, primira bucuros acestu principiu democraticu? Dómne feresce! ba se infuriara, in casa se facu unu sgomotu, oratorii se seuitara intr'atat'a de sine, catu se slobozira si la personalitati. Bonis dice, ca portarea Dlui Pop'a pute a Vien'a. Tisza László magiaru fiulu unei natiuni, care se lauda cu viéti'a constitutionalu si parlamental'a de o miia de ani, comise cea mai mare minorenitare parlamentara. Dlu ne avendu neci unu orgumentu sanetosu, in furi'a s'a numesce pe D. Babesiu de cs. kir Doctor, si pe D. Pop'a de cs. Kir. Iárás főnök s. c. l. pentru ce fu admoneatu pr'in presiedintele, si acuma dupa ce caus'a uniunei erá incheiata pr'in votisare, cere plenipotentia dela Dlu Babesiu pentru ca a vorbitu in numele Ardeleniloru, si se incérca alu refutá, dicandu ca si romanii au incursu in aducerea legii uniunei pr'in episcopulu Léméni etc. Dlu Babesiu se provóca la opiniunea publica a romaniloru la Gazetele romane, si la consciinti'a s'a, Léméni a fostu teroristatu etc. Inversiunarea erá mare in casa, intr'atat'a in catu D. Misiciu se afla silitu cá romanu spre a linisci animile, fara a vatemá séu a refutá pe cineva, a apera Ari-

stocrati'a magiara, laudandui patriotismulu, si mai alesu in cesti 12 ani trecuti, candu Aristocrati'a magiara in totu loculu unde a falsaitu stindardulu libertatii a colucratu etc. etc. vorbirea Dlui Misiciu i mai impaciu! ear D. Pop'a esprimandu si parerea de reu, ca propunerea-i a casumatu o neplacere si inversiunare la ce elu neci decumu n'a precalculatu, si a retrasu amendementulu venindu lucrulu la votisare, cadu si cel'alaltu. Ecá dara si a 6 lupta perduta in diet'a Ungariei, insã cascigata negresitu in opiniunea publica. Acestea fura amendementele ce le facuse romanii in conferintiele loru, le propusera si le aperata cu barbatia si o energia pentru care merita tófa stim'a natiunei, *) inse fia parerea cuventulu catu de mare si santa, acolo unde dreptatea aterna dela majoritatea voturilor, si nu dela argumentele sanetoase, minoritatea neci candu nu póte avea dreptate, asia o patira si romanii nostri, Natiunea si cunoasce acumu pe cativa d'in oamenii sei, d'in dechiaratiunile loru facute in dieta, si pr'in acést'a in fati'a luméi, si dupa acelea vá sci sei judece séu sei pretiueasca; in interesulu dreptatii inse me simtiu indatoratu ai face cunoscutu cumca d'in cei ce nu vorbira, D. Pap Iános in toate puntele votisa cu magiarii in contr'a romanilor, **) éra D. Murgu in punctulu Uniunei votisa cu romanii, in celelalte nu.

D'in luptele necurmate ce le avura romanii sen-guri cu magiarii in decursu de o septemana, poate vedea lumea, cumca liberali adevérati in tóta diet'a numai romanii suntu, magiarii se provóca la drepturi istorice, serbii asisderea, slovacii, rutenii si ceilalti nemagiari se tienu fericiti, ca potu fi magiari, si numai bietulu romamu striga éra dreptate! dreptate! precumu se vede inse va mai avea se infinda multu d'in grumadi, pana i se vá asculta dorinti'a. ***) Pana va veni pe tapetu intrebarea natiionalitatiloru nu mai e nemica de interesu romanu. Proiectulu lui Eótvös sta d'in aceea cá se se aléga o comisiune d'in 29 membri, care se faca unu proiectu de lege pentru natiionalitati, 'lu vomu vedea si pe acél'a dup' a mea parere inse si proiectulu acél'a nu e alta decatu unu „nesze semmi, fogdmeg jól“ cumu dice magiarulu, adeca o nemic'a tóta, o amagitura, ca póte elu fi ori catu de liberalu la ce n'amu mari sperantie, totusi elu numai proiectu remane, fara neci o putere de lege, si la desbatere n'aru veni pana vá fi diet'a completa, si atunci diu eu me indoiescu, judecaudu dupa portarealoru de pana acumu a reesi, cu unu lucru, la care se cere cá magiarii se sacrifice ceva d'in aceea ce pe temeulu „dreptulu celui mai tare“ pana acum'a posiedu.

Adres'a

Mai multoru romani intieleginti din Aradu si giuru, catra membri casei de susu si Ablegatii de nascere romani la diet'a din Pesta, — espedata Illustritatei sale — D-lui Emanoil Gojdu Comite supr. al Comitatulu Crasieu, — pentru a o presenta. —

(Incheiere.)

— Noi credemu, ca tienera unu congressu din partea romaniloru, nici incatu poate vatemá pe ras'a magiara, ba trebue si singura sa-lu doréscá cá pe unu mai pretiuitu midilocitoriu alu coin-tielegerei romaniloru cu magiarii; caci romanii suntu neindestuliti; scie totu insulu dintre noi, ca ne lip-sesce óre ce, inse ce ne lipsece? aceea nici noi n'o scimu, prin urmare nici rasei magiare n'o pu-temu spune; si asia: ras'a magiara, de aru avé tóta bunavointia, — ce cu dulce presupunemu, fiindca avemu a face cu o rasa intreaga, eara nu cu clase privilegiate, si o rasa intreaga nu póte fi decatu

dreapta si nevinovata, — totusi nu ne aru puté in-tinde mana de ajutoriu pentru a deveni si noi indes-tuliti; — ea-ei nu scie marginile: pene unde amu dori noi a fi spriginiti?

Credemu mai departe, ca ras'a magiara, tientá si dorinti'a, romaniloru de a tiené unu congressu na-tionalu, nu póte sa le afle, decatu drepte, juste, si de cea mai indiginta lipsa a presentulu, — si nici in catu póte afla in ele tendintia separatistica, pre-cumu nici nu este pentru aceea, ca dintru'nu con-gresu romanu nimicu póte resulta, decatu formularea postulatelor romane prin urmare, — in inpregiurari bune, — regularea esistintiei politice a romaniloru: si aceea ca voru fi romanii in privintia politica regu-lati, nu deróga unitatei si intregitatei statulu, prin urmare nu e in lucru nici unu separatismu. — Es-emplu e Transilvani'a, despre care nime nu póte dice, cári a fostu si inante de 1848/9 una si intreaga individualitate istorico-politica; si totusi secuii si sasii si au avutu in ea contingentulu loru cu reprezentatiune colectiva in dieta. — Precumu dara au pututu sus-ta mai nainte clasele si rasele privilegiate in Tran-silvani'a intr'o confederatiune, ce n'a derogatu unita-tei si intregitatei statulu, séu individualitatei isto-rico-politice: intocmai va puté sussta in viitoriu confederatiunea natiionalitatiloru, — si va fi cu buna seama mai puternica aperlátore a libertatei, constitu-tionalismulu, si intregitatei statulu uniti subtu Co-ron'a S.-lui Stefanu, — a corui massima politica si altcumu a fostu: „Regnum unius labii fragile et in-becille est“ — decatu ori-ce centralismu strinsu séu contopismu. —

Remnulu de aceea-si limba si natiionalitate nu e totu déuna tare; — remnulu inse, — la care cautá cu superbia totu supusul, si-lu considera si de asa effluintia; sub care simtiulu de onóre alu ori carui su-pusu se reprezenteaza, si dóra vanitatea lui inca-si afla nutrementulu seu, — nu póte fi nici candu slabu, fia catu de poliglotu. —

Ras'a romana intocma doresce viéti'a constitu-tionala ca cea magiara. — E dreptu, ca diversita-tea limbelor si a natiionalitatiloru nu se póte numi de „norocire“ pentru afacerile publice ale unei indi-vidualitati istorico-politice, inse despotismulu, care póte urma din nentielegere e tocma „nenorocire“; — dupa-ce dara aceast'a diversitate a o puté preface in uniformitate nu sta, — a o pute regula inse sta — in puterea omeneasca: nu remane alta in dreptu, decatu cá iutrebarea aceasta se se resólve dupa mintea sanetósa, cu sange rece, fara patima si derogarea simtiului de onóre alu ori carei rase, — asia dara cu incurgerea si acestei qua talis. —

Ce se tiene de ras'a romana: relatiunile acestei suntu intr'atata mestecate cu cele ale rasei magiare incatu aceste doué rase nu se mai potu desparti deolalta, si asia cauta sa traiasca in aceast'a patrie la olalta; de unde resulta necesitatea politica de a se ragulá si esistinti'a politico-natiunala a romaniloru cu incur-gerea loru qua tales, pentru cá sa fia patri'a tare si fericé, eara nu pentru cá se se desface, se verse sange nevinovatu si o rasa si altá, si pre urma se pice póte amendoue subtu despotismu. —

Din aceste se vede curatu, ea ceia, carii cauta in tienera unu congressu natiunala din partea roma-niloru a afla tendintie separatistice si simburele des-binarei, pórtá o frica desiérta, ca e insusirea numai a caracteriloru debile, si nu a barbatiloru, carii pre-cugeta lucrulu fara patima. —

Nu dica nimenea ca romanii suntu reactionari. Romanii nu au avutu pen'acuma viéti'a politico-natiu-nala, spiritulu natiionalismulu inse, ce e mai desvol-tatu adi in Enropa de cumu a fostu ori si candu, ii-a desteptatu si pre ei, si candu pretindu cu totii o ast-feliu de viéti'a, nu pretindu, decatu realizarea unu dreptu firescu, ce e mai tare, si sta mai presusu de

ori-ce drepturi positive. — Dupá-ce dara romanii, cá tóta fiinti'a vitala, cearca dupa viéti'a, catra ce au dreptu, si toti altii au datorintia morala pre ei cu ale loru tedintie catra astfeliu de scopu a nu ii im-pedecá: resulteaza de sine, ca acela e reactionariu, care ar nesui a-ii impedece si mai departe intru a-juugerea scopulu loru. —

Se póte intempla, ca natiunea romana intr'unu congressu 'si va formula cu multu mai moderate pos-tulate, decumu dóra ati formula DD.-vóstre, si ati si reusi cu ele in corpulu legislativu; si totusi pacea publica, nesuinti'a catra unu acelasi scopu, — de ce asia mare lipsa avemu cu totii, — nu suntu a-securate nici pe unu minutu, decumva natiunea ro-mana intreaga qua talis, nu va considera decisiunile facute fara de incurgerea ei, de obligátore pentru ea cá natiune. — Si atunci, durere! remanu nele-gate manile reactiunei omoritóre de libertate si con-stitutionalismu, si ajungerea scopulu seu. —

Si acuma intrebamu: ce folosu ar fi ca corpulu legislativu si DD.-vóstre in elu, se ve sloboditi in tractare si de o parte se se reguleze viéti'a politica a romaniloru fara incurgerea unu congressu natiu-nalu; — eara romanii se se scóle de alta parte cu mana inarmata, ca in nefericitii ani de 1848/9, si in urma se ne mai urce apoi despotismulu la toti pe capu? credemu, ca respunsulu nici e greu, nici mangai-toriu. —

Scimu noi, ca cu intrebarea tieneri unu con-gresu alu tuturoru romaniloru din Monarchia-Aus-triaca, ba si numai alu celoru din Ungari'a, si Tran-silvani'a, suntu mai multe intrebări, si multe greu-tati incepiate; si e:

1. Ca Bucovin'a nu se tiene de intregitatea tie-riiloru de sub corón'a S.-lui Stefanu.
2. Ca Transilvani'a inca nu e unita in fapta cu Ungari'a, si dóra chiaru romanii facu cea mai mare pedeca. —
3. Ca, póte — diet'a presente nici vá corona nici va aduce legi, fara a fi reprezentate si partile adnecse si Transilvani'a; si asia nici caus'a romani-loru nu va putéo regulá; — prin urmare nici nu va puté incurge spre a li se da putere romaniloru pentru tienera unu congressu, in care se-si formuleze pos-tulatele; si nici nu va puté ascultá postulatele loru, de ar si fi acele formulate dintru'unu congressu tienutu cu concesione, — póte din tr'altu locu data. —
4. Ca, deaca diet'a presente, si asia constitua-ta, precumu sta numai acuma, totusi ar deveni a fi legislatóre: óre se romana atunci caus'a natiionalitatei romane din Ungari'a neregulata? scl.

Aceste tóte suntu, ce e dreptu, totu atatea pe-dece si greutati, si deslegarea loru cere o desbatere cu multu mai intinsa, decatu se se póta aci stringe, cumu amu dice, intr'o coaje de nuca. —

Dupa ce inse sunteti barbati alesi, si mai multi la unu locu, — si aterna dela intiepletiunea DDloru vóstre se ajutati a se pune in consonantia lucrarea solidara din partea natiunei romane, cu tóte impre-giurarile de fatia, si nucumva mai obveninde: asia-dara noi numai la aceea voimu si noi a ve face a-tenti ca:

„Videant Consules neguid Respublica detri-menti capiat.“ —

Altcumu subscrisii si-au tienutu de datorintia a concurge si ei la consultarile DD-loru vóstre, si se voru tienea fericiti decumva prin concursulu loru v'au datu materia de a ve cugetá si mai afundu des-pre caus'a romana, despre care suntu convinsi ca si altecumu ve cugetati destulu; — eara decumva si din cugetarea DD-loru vóstre prin subscrisii causata va resulta catu de putiena innaintare in viitoriu pen-tru prosperitatea si binele romaniloru: atunci sub-scrisii voru dice, ca dorintei si-au facutu destulu. —

Datu in Aradu in 19/4 -a Maiu 1861.
(urmeaza subscripsiunile.)

*) Ne gresitu in cela mai mare grad.
**) Urgia si blastamu unoru cá acesta.
***) Bunu a Dumnedieu si inimosi barbatii nostri.

Dieta Ungariei. An 24/12 Iunie la 12 oare ca adnată casa de joc și dăpă ce ca citiți adresa a съвкрисо прешединтеле Гиги ми актсаръ Keglevits. La 2 oare ca adnată casa de ссвѣ ми чигиндѣ adresa a съвкрисо прешединтеле Cont. Apoi ми актсаръ Cont. Karoly. Apoi плекаръ амъдои прешединци къ adresa la Vienna, unde ce цинѣ акъма конферинге ми пѣпъ дн моментълѣ де фадъ нѣ са примит adresa de Maiestatea Ca Амъратълѣ.

Vorbirea.

II. Sale Comitului supremu alu Carasiului, ținuta in Camer'a desusu a dietei Ungariei in 19/7 Iunie 1861.

(Precumu se vede, jurnalele magiare a publicat'o dupa conceptulu celu avuse II. Sa in scrisu, candu a vorbit'o inse a mai adansu ici colea cate ceva; acestea adosemente deci se publica sub *) de desuptu:)

Not. Trimit.

Escelente Dle Comite Presiedinte! Ilustra casa a Magnatiloru!

„Decumva deschidu istoria patriei noastre la anul 1527 de aci pana 'n diu'a de astadi dau peste unu siru atatu de lungu in calcarea legiloru si a juraminteloru, precumu si intru neadormitele ne-suintie de a nemici dupa planu constitutiunea nostra cea strabuna; in catu pe mine nici ca me mai surprinsera evenimintele acestoru 12 ani trecuti, pent'aceea numi poate fi tendinta a incerca descrierea ticalosiei ce o suferiram, o facura aceas'ta mai multi in celea mai stralucite vorbiri dar si cei mai escelinti dupa ce si desiartara tota puterea oratorica, in fine fura siliti a si marturisi ca nu suntu anca create acele cuvinte, cari aru fi in stare a a-reta o icona perfecta a acelei pusetuni, in care fu impinsa o natiune libera, prin unu guvern, fatia cu care, ea se afla pe unu terenu intaritu prin tractate sanctionate cu juramentu si pr'in legi intarite de regi incoronati.

„Hungariam fac primo pauperem, et dein subiectam“ (Pe Ungaria o fa mai nainte seraca, si dup'aceea supusa) unu principiu, vechiu austriacu, si mania de a germanisa totulu side a intemeia o Austria noua, unita si mare, jucara aci rola cea de frunte. Inse in locu de o Austria unita intemeiera o Austria foarte dubiosa, a carei autoritate decadiu in 12 ani mai afundu decatu fu in stare a se redica intr'unu seculu. Caci pe Imperatulul' lu condusera consultatorii lui d'in Vien'a pe cali retacite, nu precalculara la aceea, ca spre caderea puterii imperatiei austriace e deajunsu decumva poporele Ungariei punendusi manile in sinu, nu facu nemica pentru dens'a.

Drept'aceea trebuie sei spunemu Imperatului, celui altmintrea aplecatu spre totu ce e bunu, cumca pe stramosii lui, ca pe regi alesi si incoronati totu popoarele Ungariei iau mantuitu in momentele cele critice, cari decumva stau nemiscate deca nu se potu insufleti pentru densulu, tronulu lui nu se poate scapa de peritiune; sei spunemu, cumca numai coron'a santulu lui Stefanu e talismanulu celu poate scapa de periculi, si cumca acest'a n'a indatinatu a se alia decatu numai cu observarea cea pia a legalitatii si numai acelor'a le aduce binecuvantare, cari juramentulu depusu 'lu tienu cu scumpetate si cu o consciintia eylavioasa.

Sciu eu, cumca unii d'intra patriotii nostri cei insufletiti mai de multe ori l'au facutu atentu pe Imperatulul la acestea, inse machinatiunile svatuitoriloru celoru rei au fostu destulu de astute ai paralisa totdeauna, si destulu de cutediatoru a face pe Imperatulul se credia, ca aceea e numai lucrulu Aristocratiei magiare nascutu d'in interesu egoisticu cu scopu de a mai apasa poporulu, destulu de temerari dicu alu face se credia, ca poporulu

d'in Ungaria se afla ma fericitu sub curatel'a politice d'in Vien'a, decatu sub legi constitutionale!

Acum'a tier'a s'a coadunatu, toate clasele suntu reprezentate, poporulu, industri'a, posesiunea mica si mare, autoritatile si demnitatile, si toate colorile cultului Ddiescu. Sei spunemu fiitorulul nostru rege cu acea sinceritate traditionala, ce le caracteriseza pe popoarele Ungariei, cumca e sedusu pe cale retacita, calu amenintia periculi mari, de cari, noi era voimu selu mantuimu, si calu vomu mantui cu ori ce pretiu, numai cu pretulu independintiei, integritatii patriei, si a vatemarii constitutiunii noastre nu

Eu sum convinsu, cumca fiitorulul nostru rege, mai multu 'si va pretiuu s'orteia dinastiei s'ale, viitorulul imperatiei s'ale, decatu svaturile cele periculose ale consultatoriloru sei d'in Vien'a pe cari i rusnara urmarile cele triste. Mai alesu decumva ile vomu face acestea cunoscutu intr'o forma, d'in care se vadia ca acest'a nu e numai parerea unoru clase senguraticu, ci e parerea tuturoru popoareloru, si senguraticiloru d'in Ungaria; sei facemu cunoscutu, decumva se cere si in persona cumca tote poporele tiei suntu petrunse de constitutiunea ne-strabuna, si de spiritulu legiloru d'in 1848 acest'a e aerulu care ne da vietia, de acest'a suntu petrunse palatiurile celoru mari, lucratoriile meseriesiloru, si de acest'a suntu petrunse colibele tiereniloru celoru storsi atatu de pacientia, catu si de avere a loru; era decumva neci acest'a nu va folosi, atunci numai indurarea lui Ddieu mai remane pentru Imperatulul si pentru fidel' ai tiei, intemplese atunci ce va voi prevedinti'a ddeasca, caei popoarele Ungariei voru fi deslegate de blastemele suferitoriloru.

(Va urma.)

Notice diverse. Maiestatea Ca Амъратълѣ къ предпалта скрисоре де кабинет din 23/11 Maiș a. k. a dържитѣ Епископълѣ греко-ориенталѣ дн Титешоаръ С. Машивичъ demnitatea de консилярѣ intim фъръ такъ.

— Дн Лъдъпанъ а пшкатѣ комисарѣлѣ де финанси Вежел аспра D. пълънтеск Младен Бар. Стояновичи ла вълъмат шпорѣ, Кавса а постѣ инерии вервале ла рѣдикареа конпривидисней. Атакторълѣ есте арестатѣ.

— Maiestatea Ca Амъратълѣ а ажнесъ дн 25/13 Iunie дн Корѣ, стареа съпътарии Maiestatei Сале есте дндествитоаре.

— Амъратълѣ Наполеонѣ а рекъноскъ пе реде Виктор Емануел де реде ал Итали.

— Ренъмитълѣ върватѣ ми литератѣ славъ Шафарик а репосатѣ дн 26/4 Iunie a. k.

— Сълтанълѣ турческъ а меритѣ дн 25/13 Iunie диминеада. Фрателе лѣ Абдул Азисъ ми вртъторѣлѣ лециит а постѣ де лок рекъноскътѣ ка съверанълѣ имперѣлѣ отоман.

— Дн Дъминека рѣсамлорѣ са челевратѣ ивѣкъл Патриархълѣ Раичич къ маре соленитате вѣсерическъ.

Рагизчинизлѣ.

Деспре фондълѣ Изрингилор.

Din лъна грекътѣ а ремасѣ знѣ сеперилъсѣ де

315. ф. — к.

1. При стъръиндия D. Протополѣ Стефанѣ Бранеа а днратѣ ми аспне; дела D. Иосифѣ Мора доценте 1. ф. Николаѣ Права тѣсърторѣ 1. ф. Иоане Хъвертѣ 50. к. Битай Каролѣ проприетарѣ 50. к. Алвертѣ Јанош парекъ 30. к. Александър Фегивернеки пропр. 1. ф. Данилѣ Фогараш ч. р. актъарѣ 1. ф. алци 15. к. ми дела D. Стефанѣ Бранеа протоп. 2. ф. престе тотѣ 7. ф. 45. к.

2. При стъръиндия D. Гаврилѣ Manix Adisnktѣ ч. р. де черкъ дела май мълдѣ вѣнефкъторѣ дн гинстлѣ четъци дн деатрѣ ми алъ Лълъшълѣ 100. ф. — к.

Съма тоталъ 422. ф. 45. к.

Din ачестя са амъратѣ дн 1-я Iunie 1861. фиднѣ де фадъ Domni Manix, Ханае, Вечереанѣ, Стъзар, Бехини, Матеѣ, Поповичѣ, Бакъ, Арделеанѣ, Гертнер ми Ваида, Дрепъреанълѣ: Копъчанъ 6. ф. Manix 10. ф. Ефрѣимѣ Пош 10. ф. Чергъчанъ 6. ф. Мъртис 4. ф. Дово 10. ф. Великанъ 4. ф. Шергия 6. ф. Алвини 4. ф. Герасим 4. ф. Кошиерѣ 12. ф. Грекъскъ 6. ф. Денкъшчанъ 10. ф. Пшкарѣ 12. ф. Франкъ 6. ф. Прѣда 8. ф. Шкиах 6. ф. Иосифѣ Пош 10. ф. ми Хорватѣ 10. ф.

Съма 144. ф. — к.

Ачестъ сэмъ сѣвртъгндсѣ дн ванѣ де сѣс, ре-тезичѣ ми оптѣ де фюринѣ ми 45. крѣчерѣ вал. астр. Къ ачестя окасисне есприма съвкрисълѣ комитетѣ ла тодѣ вѣнефкъторѣ дн деовевитѣ Вредникълѣ върватѣ D. Гаврилѣ Manix, кареле ми астадатѣ крѣдинчосѣ зелълѣ сѣѣ челѣ днфълъкратѣ дентрѣ днаинтареа нагисней а даѣ знѣ есемпълъ вредникѣ де имитатѣ, чеа май къдъсроасъ мълдъмитѣ. Еартъ дикътѣ се дине де нога опоратѣ Редакциѣлѣ а Телеграфълѣ ромънѣ, адъче ачестѣ Комитетѣ ла пълѣка крѣопитиндѣ, къ нѣчѣ дн пѣрциле M. Ошорхеизлѣ; нѣчѣ дн M. Ошорхеиз днсъци нѣ са тръмиеѣ ачестѣ Комитетѣ пълъ дн зѣса де астрѣзѣ нѣчѣ тѣкарѣ знѣ крѣчерѣ. Де алтментреа неадноиндсѣ днсъци нечѣ ачестѣ Комитетѣ деспре адевърлѣ крѣпринсълѣ ал ачелеѣ поте, провоакъ пе D. C. П. дн M. Ошорхеиз, каре днпъ сѣпѣрѣ поситиве днтрѣ адевърлѣ аѣ аднатѣ зна сѣмълигѣ днтрѣ ажътареа изрингилорѣ дн Cisiș а тръмите дн челѣ май сѣкртѣ тимѣ атѣѣ сѣма аднатѣ, кътѣ ми филера де съвкриндисне ла ачестѣ Комитетѣ. Асѣменеа і сѣ амъратѣшесте ачестѣ комитетѣ, къ ми дн Рѣпенълъ сѣсескъ с'арѣ фѣкътѣ тотѣ спре ачестѣ скопѣ колекте де ванѣ, карѣ асѣменеа нѣ аѣ сѣсѣтѣ ла ачестѣ Комитетѣ. — ми аштеатѣ сѣпѣрѣ май поситивѣ. — Cisiș дн 1. Iunie 1861.

Комитетълѣ.

Publicari.

In urma rescriptului esitu dela inaltulu Ministeriu de resboiu din 30. Mai a. c. despart. 10 N-rul 1763, se vor primi elevi civili la cursul pentru invatiatur'a administratiunei confinariia (granitia).

Conditiiile si necesitatiile pretinse spre ачест'a primire se potu vedea in foia vestitoriului ardeleanu (Siebenbürger Bote) esinda in 17. si 26. ale l. c. apoi in 5 ale lunei urmatore.

Sibiu in 8 Iunie 1861.

Dela c. r. Comand'a generala de tiei'a pentru Ardelu.

In urm'a rescriptului esitu dela inaltul Ministeriu de resboiu din 27 Mai a. c. despart. 14 sub N-rul 1514, se vor primi in academi'a Iosefina elevi la ascultarea studiiloru medicinale si chirurgiale in anul 1861/2 atitu la cursul inaltu catu si la cel de josu, si адеца: in locuri de платиту, si locuri (libere) pentru Militia.

Conditiiile si necesitatiile pretinse spre ачест'a, se potu vedea in foia oficiosa si pentru intielegintia a curieriului ardeleanu (Siebenb. Bote) esinda in 17. 21. si 25. a lunei curente.

Sibiu in 12 Iunie 1861.

Dela c. r. Comand'a generala de tiei'a pentru Ardelu.

Concursu.

Postulu invatietorescu a scolei romanesci gr. orientale din suburbiulu Maeriloru vechi in Timisoara, cu care e legata plat'a annuala de 367. fl. 50. cr. v. a. si locuintia naturala, a remasu vacantu, si spre occupatiunea ачестуѣ s'a determinatu concursulu pana la 20. Iulie 1861. st. n.

Competentii la postulu ачесту ау де а се infatiosu sub decursulu terminuluѣ susu disu Magistratului ечестѣ либерѣ regesci Cetati, si а астерне Presidiului petitionile loru, documentale cu atestatele trebuinciose.

Din adunarea generala, carea s'a ținutu in Timisoara in 18. Iunie 1861.

Anuntiare.

D. Baroniti'a Banfy Catalina widua l. Barcsay Carolu vinde de mosia muntele Negovanu intre Terri-toriu Cusierului si а Sibilulului, scaunulu Orestii, marimea lui superficiala trece peste 400 Jugere pasune si padure cu bradu mare si fagu cu pasune de oi si cornute 500 Jugere.

Informatiunea despre pretiulu muntelui se impartaseste la subscrisulu. —

Balomir 20/5 1861.

Antonu Popp Balomir. Parohu Roman in Balomir ultima posta Siboth in Transylvania.